

РЕШЕНИЕ

№ 4862

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4834** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 08.03.2021г. по НАХД № 11245/2020г. на СРС, НО, 109-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-013424 от 05.08.2020г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, в частта с която на В. Й. Т. с ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл. 25, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5 от ЗДвП административно наказание – „глоба“ в размер на 200 лева и е изменено в частта с която за нарушение на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т.3, б.,„В“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на В. Й. Т. с ЕГН [ЕГН] е наложено на основание чл. 175, ал. 1, във вр. с ал. 1, т. 5 от ЗДвП административно наказание – „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право на управление на МПС за 2 месеца, като размерът на санкцията е намален на 50 лв., а срокът от лишаване от право на управление на МПС е определен на един месец.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Т. с оплаквания за неправилност, недопустимост и незаконосъобразност поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи, че в АУАН липсват реквизити по чл. 42, ал.1, т. 7 и т. 9 от ЗАНН. Счита се, че фактическата обстановка не е изяснена,

като СРС неоснователно е дал предпочитания на версията на другия участник в ПТП. В съдебно заседание касаторът, редовно призован се явява лично, като изразява искане за отмяна на отмяна на обжалваното решение. Прилага писмена защита.

Ответникът – „ОПП“ – СДВР, редовно уведомен не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 28.02.2020г. около 19,30 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение ул. Околовръстен път касаторката В. Й. Т. управлявала лек автомобил „Нисан М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като срещу №14 поради отклонение в дясно по пътното платно за движение предизвикала пътно транспортно произшествие с попътно движещия се отдясно лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , който бил ударен в дясна задна част. След кратък разговор с водача на автомобила с рег. [рег.номер на МПС] , касаторката напуснала мястото на пътно транспортното произшествие без да изпълни задължението си да уведоми компетентните органи на МВР при наличие на разногласия относно обстоятелствата за пътно транспортното произшествие.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН с бланков № 720728 от 06.07.2020г., а въз основа на него и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

По отношение на материалния закон, разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДВП гласи, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.

Нарушението е установено по безспорен начин, както от писмените доказателства-Протокол за ПТП, декларации от участниците в ПТП, Скица на ПТП, а така също и от показанията на разпитания актосъставител и другия водач на МПС, които са кредитирани от съда като безпротиворечиви. Правилно СРС е дал вяра на показанията на св. П. относно механизма на настъпване на произшествието, като е извършил задълбочен анализ на уврежданията на автомобила й. Твърденията на касаторката Т. противоречат на останалите доказателства събрани от въззивната инстанция, като са налице противоречия, както с първоначално дадените показания пред органите на

„Пътна Полиция“, така и в изложените твърдения в хода на съдебното производство, предвид което правилно СРС не е дал вяра на показанията ѝ.

В разпоредбата на чл. 179, ал. 2 ЗДвП е предвидено административно наказание глоба в размер на 200 лева за водач на МПС, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 причини пътнотранспортно произшествие. Глобата е определена в абсолютен размер, поради което размерът ѝ е законосъобразен и отговаря на целите заложи в чл. 12 от ЗАНН.

Второто нарушение на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т.3, б.,„В“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) също е безспорно доказано. Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В” от ЗДвП: „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелства, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерство на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, изпълняват дадените им указания.”

Касаторката е причинила ПТП, след което е спряла, слязла е от автомобила, разменила е няколко реплики с другия водач, но въпреки това отново е потеглила, като не е сигнализираща за ПТП съответните служби за контрол към МВР. Изложените твърдения, че това ѝ поведение е продиктувано от факта, че другият водач я е помолил да не вика КАТ е неоснователно, тъй като видно от събраните доказателства между участниците в произшествието не е постигнато съгласие относно обстоятелства, което вменява в тяхно задължение да сигнализират контролните органи и да останат на местопроизшествието до тяхното идване. Ето защо, с неоставането на местопроизшествието и неуведомяването на МВР за причиненото ПТП, Т. е извършила нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В” от ЗДвП, предвид което законосъобразно е ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност. Настоящият касационен състав споделя мотивите на СРС, че наложената санкция по чл. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП в размер над минималния от 100 лв. и лишаване от право на управление на МПС за два месеца се явява прекомерна с оглед тежестта на нарушението и причинените вреди, които не са големи. Предвид изложеното правилно въззивната инстанция е изменила обжалваното НП в тази част, като е определила наложената „глоба“ в минималния размер от 50 лв., а срокът от лишаване от право на управление на МПС е редуцирала на един месец.

Неоснователни са наведените от касатора доводи за съществени процесуални нарушения в АУАН и НП. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, касаещи съставомерността на деянията, които нарушения да ограничат възможността на проверяваното лице да ангажира адекватно правната си защита, както и определения размер на наложените санкции в хода на съдебното производство са съответни на обществената опасност на деянията и имотното състояние на дееца.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.03.2021г. по НАХД № 11245/2020г. на СРС, НО,
109-ти състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.